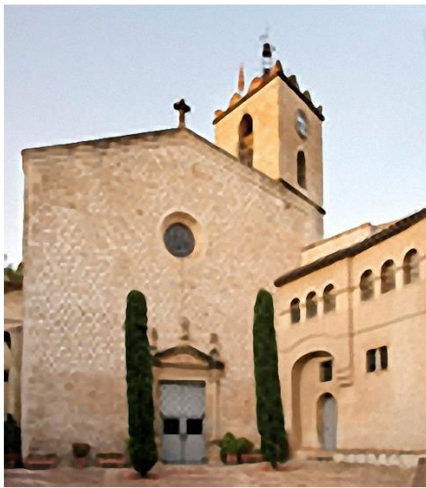

FULL INFORMATIU

PARRÒQUIA dels SANTS

Just i Pastor

Sant Just Desvern, 13 d'Octubre de 2019. N° 37

TEMPS DE LA CREACIÓ (VI)

Amb aquestes breus lletres m'avanço a valorar l'actitud d'un leproós que l'evangelí d'aquest diumenge ens presenta agraït davant la guarició que ha estat possible per la generositat de Jesús. El detall del text és que ens vol mostrar que aquell home guarit, essent estranger, no sols va ser guarit sinó que el fet va provocar en ell un agraïment pel bé rebut que el conduí a una salvació més profunda.

“Jesús, mestre, tingueu pietat de nosaltres”, cridaven els deu leprosos. “Postrat als peus de Jesús” el samarità donava gràcies públicament. La coneguda escena de la curació dels deu leprosos és ben significativa perquè l'únic malalt que tornà per agrair la curació va ser un samarità. Només un estranger, amb tota la càrrega despectiva que pot arribar a tenir aquesta paraula, sap ser agraït. A ell, però, va ser l'únic a qui Jesús va dir: “Aixecat i ves-te'n, la teva fe t'ha salvat”. Els altres nou es quedaren aturats en l'àmbit de la legalitat, però no van entrar com el samarità, en l'àmbit de la gratuïtat agraïda.

Jesús es manifestà content perquè, aquell home va tornar a donar gràcies. Ell sabrà crear comunió i solidaritat arreu on vagi, ja que l'agraïment és memòria del bé rebut. La incapacitat de moltes persones de reconèixer els dons rebuts i donar-ne gràcies està a l'arrel dels grans reptes dels nostres temps, perquè fa impossibles les actituds de renúncia gratuïtes i els gestos generosos que són imprescindibles per dirigir el rumb del nostre món.

L'amor de Jesús ens ajuda a trobar nous camins, amb la seva vida va posar en marxa, com sabem, un “moviment de compassió” per fer present en la convivència humana un amor no excloent, un corrent de solidaritat que fugint de barreres i prejudicis tingués com a tret distintiu el servei a tots, i especialment als qui sofreixen. És la gratitud la que ens mou.

Preguntem-nos: L'agraïment, davant del bé rebut, és per nosaltres flor d'estiu que dura tant sols un instant? Sabem sortir, com Jesús, a l'encontre dels qui ens demanen estimació i respecte? Som testimonis, amb la nostra manera d'actuar, que els que pateixen són els més valorats?

Ajudeu-nos Senyor, a saber mirar com vós a les persones que sofreixen. Ajudeu-nos a obrir les fronteres de la nostra comprensió davant les necessitats dels germans. Perdoneu la nostra indiferència davant el mal que entre tots fem a la vostra creació.”

ECO PARROQUIA

COMENTARIO AL EVANGELIO DE HOY: Lc 17,11-19

El relato comienza narrando la curación de un grupo de diez leprosos en las cercanías de Samaría. Pero, esta vez, no se detiene Lucas en los detalles de la curación, sino en la reacción de uno de los leprosos al verse curado. El evangelista describe cuidadosamente todos sus pasos, pues quiere sacudir la fe rutinaria de no pocos cristianos.

Jesús ha pedido a los leprosos que se presenten a los sacerdotes para obtener la autorización que los permita integrarse en la sociedad. Pero uno de ellos, de origen samaritano, al ver que está curado, en vez de ir a los sacerdotes, se vuelve para buscar a Jesús. Siente que para él comienza una vida nueva. En adelante, todo será diferente: podrá vivir de manera más digna y dichosa. Sabe a quién se lo debe. Necesita encontrarse con Jesús.

Vuelve “alabando a Dios a grandes gritos”. Sabe que la fuerza salvadora de Jesús solo puede tener su origen en Dios. Ahora siente algo nuevo por ese Padre Bueno del que habla Jesús. No lo olvidará jamás. En adelante vivirá dando gracias a Dios. Lo alabará gritando con todas sus fuerzas. Todos han de saber que se siente amado por él.

Al encontrarse con Jesús, “se echa a sus pies dándole gracias”. Sus compañeros han seguido su camino para encontrarse con los sacerdotes, pero él sabe que Jesús es su único Salvador. Por eso está aquí junto a él dándole gracias. En Jesús ha encontrado el mejor regalo de Dios.

Al concluir el relato, Jesús toma la palabra y hace tres preguntas expresando su sorpresa y tristeza ante lo ocurrido. No están dirigidas al samaritano que tiene a sus pies. Recogen el mensaje que Lucas quiere que se escuche en las comunidades cristianas.

“¿No han quedado limpios los diez?”. ¿No se han curado todos? ¿Por qué no reconocen lo que han recibido de Jesús? “Los otros nueve, ¿dónde están?”. ¿Por qué no están allí? ¿Por qué hay tantos cristianos que viven sin dar gracias a Dios casi nunca? ¿Por qué no sienten un agradecimiento especial hacia Jesús? ¿No lo conocen? ¿No significa nada nuevo para ellos?

“¿No ha vuelto más que este extranjero para dar gloria a Dios?”. ¿Por qué hay personas alejadas de la práctica religiosa que sienten verdadera admiración y agradecimiento hacia Jesús, mientras algunos cristianos no sienten nada especial por él? Benedicto XVI advertía hace unos años que un agnóstico en búsqueda puede estar más cerca de Dios que un cristiano rutinario que lo es solo por tradición o herencia. Una fe que no genera en los creyentes alegría y agradecimiento es una fe enferma.

José-Antonio Pagola

INTENCIONS DE MISSA I DIES DE LA SETMANA

DISSABTE:12	19h.	difunts família Junquera-Ezquerria.
DIUMENGE:13	11h.	Família Fosalba.
	13h.	Irana Roldán.
DISSABTE: 19	19h.	Teresa Gallego Dato; Antonio, Enrique i Manuel Jiménez.
DIUMENGE: 20	11h.	Misa Extremeña
	13h.	

REUNIONS

DIJOUS dia 17, a les 10h. Grup "Nostra Dona".

INICI DEL CURS DE CATEQUESI

DIVENDRES dia 18 de 17'30 a 18'30h. Cursos de Primer i Segón.

PASTORAL DE LA SALUD

Aquesta setmana, el dijous dia 17, a les 11h., visitarem la residència "Vitalia". Farem l'acte religiós, com sempre, amb els residents que ho vulguin.

BAPTISMES

Aquest dissabte dia 12 ha rebut el sagrament del baptisme: Claudia Vicedo Gàlvez. Donem-ne gràcies a Déu.

RESULTAT DE LA COL·LECTA DE 1ER DE MES

El mes passat **349.66 €**. Aquest mes **648.51€**

**DIUMENGE VINENT COL·LECTA PER
AL DOMUND**